

ВИНАГИ ТАКА

*Не зная
ще има ли Вечност...
Бързам, много бързам
да бъда повече "при теб"!
Като към скала прилепнал лишей,
като врабче в гнезденце свито,
като мъничко дете
в топлата гърда на майка Впито,
като пиявица в дъно езерно.*

*И ръцете ти – върби плачущи –
да плачат със сълзите ми.
Пръстите да прокарват
по устните ми усмивка – слънчев смях,
да прогонят от косите ми
иглите на натрупания страх.
Да подсушиш плача ми
с носната си кърпа,
и да ми обещаеш,
че ще е Винаги така!*